

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

Cap. VIII. Colliguntur variæ Meditationes de vita Christi Domini Nostri
diuersis anni temporibus accomodatæ pro præparatione ad Missam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

CAPVT VIII.

COLLIGVNTVR VARIÆ MEDITATIONES DE VITA
Christi Domini nostri diuersis anni temporibus accommodatae pro
preparatione ad Missam.

Psal. 110. 4

VM CELSISSIMUM HOC SACRAMENTVM ET SACRIFICIUM sit a *memoriale mirabilem Dei*, etiam est lunam quaedam Fidei nostræ mysteriorum; tam eorum quæ spectant ad humanitatem Christi Domini nostri, eiusque vitam, Passionem, & mortem; quam eorum quæ pertinent ad Diuinitatem, eiusque magna, stupenda opera, ac beneficia. Ac proinde in eodem mysterio summatim continentur præcipuæ res, quæ argumentum & materia esse possunt meditationis per totum huius peregrinationis tempus. Quare præter spirituale alimentum, quod nobis præbet in Sacramentum Communionis, alteram etiam spiritualem præbet refectionem, ex consideratione & meditatione, quæ euoluit & explicat res, quas illud continet. Et vtriusque refectionis nomine commodè aptatur huic Sacramento, quod dixit Ecclesiast. *b cibabit eum pane vita, & intellectus, & aqua Sapientia salutaris potabit illum*. Est enim panis vitæ communicantibus; & panis intellectus meditantibus; & aqua Sapientia salutaris intelligentibus, & assequentibus supra mysteria, quæ in se continet. Propterea etiam dixit Iliias: *Domini c daturum nobis panem arctum, & aquam breuem*: in panem enim externa quantitate ingentem continet internam virtutem, cum innumeris & ineffabilibus mysterijs, quæ sunt animæ cibus, & potus; quantum intus latent thesauri sapientia & scientia Dei, & inestimabiles eius gratia, diuitia, ipsumque Verbum Diuinum, quod Scriptura Sacra dicitur *verbum* appellat *abbreviatum*: quod cum sit Deus adeo immensus, quem cæli nec terra capere possunt: ita voluit abbreviari, & angustiari: ut humana carnem indueret in utero virginis; neque hoc contentus se amplius abbreviavit, & angustiavit, collocans se ipsum sacramentaliter sub modica sanctissimi huius panis, & vini quantitate: conuertens eorum substantiam in substantiam totius sui corporis & sanguinis cum sua diuinitate conuertitam. Et quicquid fecit, passusque est, nostræ reparationis causa, per triginta tres & amplius annos, id totum breuissimo compendio complexus est in hoc Diuino Sacramento & Sacrificio: ut hac ratione spirituales delicias nobis præpararet. Et cum sit stylus & phrasia Scripturae Sacrae, per *panem & aquam* significare omnem ciborum varietatem, quibus alimentum; *ideò per arctum hunc panem, & aquam breuem*, quam Saluator nobis dedit, intelligitur spiritualium ciborum varietas, quæ nos alit ac recreat, & communit.

b Eccl. 15. 3

cl/ai. 30. 20

d Rom. 9. 28

Isai. 10. 12.

c4 Reg. 6. 22

Eccl. 29. 28.

munit.

municat Evangelicam perfectionem, quæ etiam appellatur panis & aqua breuis, in quantum abbreviat & contrahit præceptorum & sacrificiorum antiquorum multitudinē, ad pauca, quibus nos suaviter efficiat perfectos.

Huius perfectionis summam quandam siue compendium Christus Dominus noster hic proposuit in septē heroicis virtutibus, quas hic exercet *Humilitatem* scilicet, qua suam amplitudinem & splendorem regens, eō se demittit, ut fiat cibus hominum; *Obedientiam*, cum ad ipsa verba consecrationis venit e cælo ad Sacramentum: in quo sinit se hinc inde portari *Misericordiam*: faciens seipsum medicum & medicamentum pro nostris infirmitatibus & personaliter ad eas reparandas descendens; *Liberalitatem*, cum benedictiones tuas spirituales larga & profusa manu per hoc medium nobis largitur: dat enim nobis seipsum, & ita simul res omnes; *Charitatem* cum vult esse semper nobiscum, & quidem omnibus vnitus per maximam vnionem, quæ mortalis huius vitæ statui conueniebat; *Patientiam*, cum in iniurias tolerat, & contemptus, quos patitur quotidie in hoc Sacramento ab iis, qui indignè illud tractant; & *Perseuerantiam* in his omnibus vsque ad finem mundi; & in singulis hostiis, quamdiu Sacramentales species perdurant. Septem hæc virtutes argumentum esse possunt septem meditationum, siue, considerationum pro septem hebdomadæ diebus, ut in alio loco perpendimus: & esse debent etiam fructus omnium reliquarum: ex quibus instituemus hic quoddam cōuiuuium Sacerdotibus per totum annum, varia offerentes fercula pro temporum varietate. Nam quemadmodum Ecclesia Catholica sciens, varietatem exercitiorum solere tollere tædium eorum, voluit imbecillitati nostræ sese accommodans, annum in diuersa tempora partiri: Aduentus, Quadragesimæ, & Paschatis, & assignare singulis varia officia tam in ipso Sacro Missæ, quam in septem horis canonicis; ut hæc ipsa varietas nouitate, quam secum adfert, deuotionem foueat; propter eandem igitur causam accommodantes nos spiritui Ecclesiæ, varias alias considerationes & meditationes insinuabimus, diuersis aut temporibus accommodatas constituentes septem pro hebdomadis cuiusque temporis: quæ tamis quæ pro vno tempore assignantur, possint etiam vlui esse pro altero. Quæ etiam videri poterunt fufius positæ in libris meditationum, quos edidimus, & in locis hic in margine indicatis.

§. I. Considerationes tempore Aduentus.

PRIMA PARS ANNI Ecclesiastici est Aduentus: in quo Ecclesia agit de preparatione ad aduentum Christi D. N. in mundum per Sanctam suam Natiuitatem. Pro quo tempore vsui esse possunt hæc septem proxima considerationes.

PRIMA consideratio erit Aduentus Dei D. N. tanquam iudicis ad paradysum terrenum, cum Adam comedens pomum sibi prohibitum peccauit:

Tomo. 1.
tract. 4.
c. 3. Medit. 6

I
Partis. 2.
Medit. 1.

cavit: ad quem reprehendum de admissio peccato, & propterea paradiso excludendum & intimandam ei mortis sententiam, quam sua culpa erat promeritus, Deus ipse accessit. Sed mox officium iudicis in Patris amorem & officium commutavit; & cum iratus esset, misericors est recordatus: promittens Mediatorem & Redemptorem potentissimum: reuelans mysterium Incarnationis Verbi Diuini, ad eius miseras reparandas; ita enim serpenti minatus est, dicens: *a ipsa conteret caput tuum.* Qua Dei promissione valde fuit Adamus consolatus, gratumque ostendit animum ob excelsum ad eum beneficium, glorificans Deum ad eum plurimum qui infinitos fauores & gratias promitteret ei, qui agnoscebat se promittentem aeterna tormenta: & cum magno desiderio vixit aduentus huius Saluatoris, per quem tanta sperabat se accepturum beneficia. Hic autem Saluator est, qui in Sanctissimo Sacramento visitandi te causam venit. Quamuis tua peccata digna erant, quibus ipse seuerum se iudicem exhiberet, eaque puniret: non tamen ira venit, sed sicut Pater misericors, ut hoc Diuino cibo tibi indulgeat: quia est panis vitae, destinatus ad reparandam danam, quae intulit alterius cibi sumptio, per hunc siquidem liberaberis a morte & restitueris paradiso gloriae, & vitae aeternae. Ac propterea hic panis significatus est per fructum arboris vitae, quae in altero paradiso erat sita.

SECVNDA consideratio erit seruicium desideriorum, quae Patres antiqui habebant aduentus Saluatoris in mundum, quae orationibus, Sacrificiis, aliisque sanctis actionibus sepe sollicitabant, dicentes: *b ostende nobis Domine misericordiam tuam: & salutare tuum da nobis. c Visita nos in salutari tuo: ad videndum in bonis electorum tuorum.* Veni Domine & noli tardare, relaxa facinora plebis tuae. Cuius desiderij cum non fieret copotes, dum viueret, permansit in eis post mortem, quod diu fuerunt in obscuro limbi carcere: ubi clamabant in celum petentes promissam sibi reparatorem, ac dicentes: *d Rorate caeli desuper, & nubes pluat iusti: aperatur terra, & germinet Saluatorem.* Et ita perseverarunt in eo desiderio donec peruenit tempus, quo fuit illis expletum, quod est felix hoc tempus quo iam fructum iam venit Saluator, & quotidie venit de caelo ad visitandos habitatores terrae: ut immensa conferat beneficia iis, qui seruenter eius aduentum expectant, & ad eum se preparant. Ac proinde iure optimo nobis dici potest: *e Beati oculi, qui vident quae vos videtis: multi enim Prophetae & Reges voluerunt ea videre & non viderunt.*

TERCIA Consideratio est mysterij Annunciationis, dulcisque colloquij Angeli Gabrielis cum Sanctissima Virgine: in quo aliud colloquium valde iucundum & suauiter insinuat, quod habetur inter inspirationem Diuinam, aut bonum spiritum per eam, & animam puram Sacerdotis, aut ad communionem accedentis. Considerando, quasi Diuina inspiratio aliquando ingreditur dicens: *Aue gratia plena: Dominus tecum. Aue* in qua anima, quae iuxta tuam capacitatem es gratia plena: propter quam Dominus

a Gen. 3. 15.

2.

2. Par. Me. dit. 5.

b Psal. 85. 8.

c Psal. 105. 4.

d Isai. 45. 8.

e Luc. 10. 34.

3.

2. Par. Me. dit. 6.

Luc. 1. 28.

tecum est; & nunc recens venire vult, vt maneat apud te. Aliquando autem dicit: *ne timeas*, anima, aut fias pusillanimis, quia tantam inuenisti gratiam apud Deum, vt elegerit te ministrum ad hoc Diuinum Sacrificium offerendum, vultque intra cor tuum hospitium habere. Quod si nosse cupias, quomodo fiet istud? Spiritus Sanctus superueniet in te & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Spiritus inquam ille, qui cū factus fuisti Sacerdos, te impleuit; nunc etiam superueniet, vt in hoc ministerio legitimè præstando, te adiuuet; & Altissimi virtus gratiâ suâ te protegens, ita obumbrabit vt cum puritate ipsum hospitio excipias. His considerationibus excitata anima tua, induere se debet, sicut Sacratissima Virgo magna humilitate, obedientia, & fiducia, ac dicere: *Ecce Ancilla Domini. fiat mihi secundum verbum tuum*; ecce inquam seruum Domini indignum, qui eius sim Sacerdos, fiat in me, & per me iuxta ipsius verbum. Potens es Deus meus facere, quod dicis: da mihi, quod iubes, & iube quod volueris. Nam ego seruus tuus sum, & paratus ad faciendum quicquid iusseris.

QUARTA consideratio erit de ipso mysterio Incarnationis Filij Dei in visceribus Virginis Sacratissimæ. Qua Incarnatione valde fuit ipse contentus, quod videret se impleuisse, quod hominibus promiserat ad eorum reparationem; & glorificauit æternum Patrem, à quo fuit in forma hominis missus in mundum; & ex tunc obrulit se ad parendum ei in omnibus, quæ iuberet, vsque ad mortem. Magnoque amore animam & corpus Sacratissimum amplexus est, cum certo animi decreto nunquam deserendi, quod semel accepit, & animam innumeris bonis repleuit; corpori verò maxima etiam promisit, postquam pro salute mundi mortem in cruce subiisset. Quod si ipse filius Dei tunc mansit adeo contentus; etiam Sanctissima eius Mater fuit valde contenta, videns iam impletum totius generis humani desiderium; & quod ipsa semper habuerat supremi huius mysterij; & seipsam videns aded repletâ fauoribus ac donis cælestibus ex præsentia Domini, quem in suis visceribus conceperat. Ipse et igitur Dominus est, qui ad te ingreditur tanquam cibus, vt te complectatur, tecumque vniatur animo nunquam te deserendi; (nisi tu eum reicias) & ad explenda desideria cordis tui suauitate cælestium luorū donorum. Huc rectè spectat quod ipse Saluator postea dixit: *f Beati qui esuriunt, & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur.* Quæ autem hæc est iustitia, nisi ipsemet Christus? de quo Apostolus: *quod factus sit nobis iustitia, & sanctificatio, & redemptio.* Sanctificat enim nos, iustificat, & copiosè redimit. Quod si esaris, & sitis ipsum recipere, quando venerit, saturaberis abundantia iustitiæ & Sancti atis, quam præsentia sua tibi communicabit.

QUINTA consideratio est, circa primam profecti onē, quam æternum Verbum Incarnatū, existens in visceribus Matris suæ, fecit, vt officiu Redemptor

4
1. Par.
Med. 9.

f Mat. 56.
g 1. Cor. 1.
30.

g
2. Par. Med.
11. § 12.

demptor

demptoris exerceret cū infantulo Ioanne, existente adhuc in utero S. Elisabethæ. Cui duplicem insignem gratiam communicauit; gratiam scilicet sanctificationis cum charitate & reliquis virtutibus; & gratiam actualis deuotionis cum dono contemplationis, lætitiæ spirituali, & spiritus tubilis. Idem autem, vt easdem tibi largiatur, latens in hoc Sacramento ad te venit & iuxta tuam dispositionem fies earum particeps: si studueris duos illos feruentes affectus concipere, qui in vtraque Matre eluxerunt: alteri humilitatis & admirationis in S. Elisabetha, dicente: *h. Vnde hoc michi ueniat Mater Domini mei ad me?* alterum laudis & gratitudinis in virgine Sanctissima dicente: *Magnificat anima mea Dominum. Et exultauit spiritus meus in Deo Salutaris meo: &c.* His enim duobus effectibus disponitur anima ad recipiendos in Sacra Communionis prædictos duos eff. & gratias.

h. Luc. 2. 47.

6

2. Par. Me
dit. 14.

SEXTA consideratio est Circa ea, quæ sanctus Ioseph fecit, quando Virginem sanctissimam admisit in domum suam, posteaquam deponerat anxia dubia, quæ habuerat; & per Angeli reuelationem agnouit Incarnationis mysterium, quod in ea factum erat. Et hic perpendenda dulcia suauiaq; colloquia mutua inter hos duos iustos; & ex parte sancti Iosephi profunda humilitas, reuerentia, & stupor; quo afficiebatur, aspiciens Virginem Sanctissimam Dominam nostram, tanquam reliquarium & uiuum templum Dei hominis facti; & quomodo eidem summo cum amore ac diligentia seruebat, propter eum amorem, quem erga Deum suum gerebat, qui latebat in ea. Ex parte verò Virginis sacratissimæ, per cuius os filius eius loquebatur, considera accentam charitatem, & sapientiam celestem; quæ loquens cum suo sponso, eum docebat Incarnationis arcana. Et vterque hic Seraphin inuicem se excitabant ad amandum, laudandum, summoq; re feruore seruendum Deo suo. Hunc ergo in modum, cū ob exiguam tuam fidem aliquando te subtrahis, à Christo Domino nostro, in te recipiendo; & postea viuaciori fide eum cum feruore recipies; eris similis S. Iosepho, quod crescentem significat: quia crescit tua in Deum reuerentia, & amor, & ideo accipies ab eo gratiarum & donorum cælestium augmentum cum insigni Diuinorum mysteriorum notitia.

7

2. Par. Me
dit. 16.

SEPTIMA consideratio erit, profectio Incarnati Verbi in utero Matris suæ ex Nazareth in Bethlehem, vt ibi nasceretur, & se mundo manifestaret: eligens ad id pauperem ciuitatem, vile stabulum, & angustum præseppe; quæ tamen omnia præsentia sua nobilitauit, ac sanctificauit. Non enim Deus honorem accipit à loco, in quo habitat; sed locus honorem accipit à Deo: à quo omnia recipiunt honorem: Hunc in modum in hodiernum diem nō cessat venire è cælo, & ingredi in pectus villis hominum, quæ sua præsentia nobilitat: quia eum facit, quasi alteram

Bethle

Berthelem, quæ vox significat domum panis: quo pane vitæ confirmat eius cor, ac desideria exlatiat.

§. II. Considerationes tempore Natiuitatis, vsque ad Septuagesimam.

SECUNDUM tempus Ecclesiastici anni computatur ab ipsa Natiuitate vsque ad Septuagesimam: in quo celebrat Ecclesia septem mysteria Saluatoris: Natale scilicet, Circumcisionem, Adorationem Magorum, Præsentationem in templum, Fugam in Ægyptum, Mansionem in templo in medio Doctorum, & Baptismum. Quæ omnia spiritualiter renouantur in Missa.

QUEM ADMODUM enim in ipsa Natiuitate manifestauit se Deus in forma visibili hominis, tanquam infantis, pauperibus pannis inuoluti, & in præsepio positi, quod est mensa animalium; descendentibus Angelis è cælo ad celebrandum, & manifestandum eius Natale: ita in Missa quotidie manifestatur idem Christus Dominus in alia forma visibili, tectus scilicet & inuolutus accidentibus panis & vini, & sic ponitur in mensa Altaris, vt sit hominum cibus; descenduntque inuisibiliter Angeli, vt ei assistant, & fidem charitatemque celebrantium excitent. Ideoque de vtroque mysterio cantat Ecclesia in ipsa præfatione: *vt dum inuisibiliter Deum cognoscimus, per hunc in inuisibilem amorem rapiamur.*

IN CIRCUMCISIONE impositum est infanti nomen IESVS: quod significat SALVATOREM, vt eius officij possessionem acciperet, effundens primitias sui sanguinis; & præbens exemplum raræ humilitatis, patientiæ, insignis obedientiæ, & Charitati: & in Missa facit etiam officium IESU erga fideles, applicans vnique preciosi sui sanguinis precium; & rara præbens humilitatis exempla, cum figuram aded humilem suscipit; patientiæ, in tolerandis iniurijs, quæ ibi ipsi inferuntur; obedientiæ, dum quoties consecratur panis, semper ipse adest; & charitatis, cum se aded profusè omnibus tradit.

IN ADVENTU Magorum ostendit Saluator suam Omnipotentiam, & gratiæ suæ efficacitatem, qua ex Oriente deduxit tres illos Reges cum tanto seruiore, vt se coram ipso prosternerent, & offerrent aurum, tanquam Deo; Myrrham tanquam homini mortali; & thus tanquam Summo Sacerdoti. Et in ipsa Missa suam etiam ostendit Omnipotentiam: efficit enim, vt omnes fideles parui & magni se coram ipso prosternant, & confiteantur, latentem ibi esse verum Deum & hominem, summumque Sacerdotem secundum ordinem Melchisedech. Et quia talem agnoscunt, offerunt ei tres feruentes affectus, amoris, mortificationis, & orationis; expectantes ex immensa eius liberalitate ingentem retributionem.

IN PRÆSENTATIONE in templum, desideratus omnium gentium præ-

Tom. 4.

V

sentauit

1
2 Par. Med.
dit. 17.

2
1. Par. Med.
20.

3
1. Par. Med.
22.

4

festavit sese, quasi primogenitum æterno suo Patri in gratiarum actionem ob collata mundo beneficia, & ad placandam eius iram, & consequendam pro omnibus copiosam misericordiam: vbi se Simeoni, & Annæ manifestavit: qui ingenti tenebantur desiderio eius aduentus. Et in missa ipse Dominus quotidie æterno suo Patri sese præsentat: a *ut appareat tui vultui Dei pro nobis*, fungens munere advocati, & Mediatoris; & seipsum offerens etiam in gratiarum actionem, ob innumera quæ nobis obicit beneficia; lumen etiam præbens Diuinæ suæ præsentia: ipsam aspicientibus, & fide viva suscipere cupientibus.

a Heb. 9. 24.

2. Par. Med. 27.

b Isai. 1. 9. 1.

FUGIENS in Ægyptum supremus hic Dominus prolixum confectus iter à Nazareth Patria sua vsque in Ægyptum, vbi (vt ait Isaias) b Dominus ascendit tectus urbe leui, & candida Sanctissimæ suæ humanitatis, vocationem illam suam præsentia honoraret, & in ea seminaret Sanctitatis mentem, quæ postea floreret. Et nunc in ipsa Missa aliud etiam conficitur: è cælo in terram: non deferens tamen cælum, regens seipsum in hoc Sacramento, nosque Diuina sua præsentia honorans, & in cordibus nostris fementem perfectionis Euangelicæ seminans, quæ floret in Ecclesia.

6
Par. Med. 19.

CUM esset postea duodecim annorum remansit ipse in templo in medio Doctorum magnam eis adferens admirationem suis responsis; & cum eis descendit in Nazareth, in domum suam. Et nunc in Missa est in medio omnium fidelium tanquam Magistrorum Magister, Doctorum Doctorum, docens legem Perfectionis cum summa admiratione omnium audientium verba, quæ internè illis loquitur; & qui illum ibi cum lacrymis quæsiuerit: inueniet, & excipiet, secumque deducet in domum suam, socium illum habens peregrinationis suæ in hac misera vita.

7
1. Par. Med. 3.
Rom. 6. 4.
c Mat. 3. 17.

DENIQUE quemadmodum in Baptismo Christus Dominus Noster coopertus fuit aquis, & sic mortem suam & sepulturam representauit; & aperti sunt cæli, & vox de cælis audita: c *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacet*. Ita in missa tegitur speciebus panis & vini, referens mortem & sepulturam suam; aperiuntur cæli, vt veniat & visitet nos, & sua dona in nos effundat: & Pater æternus Diuinæ suæ illustrationis voce in terram præbet testimonium, quod qui ibi est, etsi videatur, non tamen sit Panis, sed filius eius vnigenitus, valde sibi charus, in quo sibi complacet in fructu; & propter quem reliqui eius adoptiuo filij diliguntur, & in cælum admittuntur.

§. III. Considerationes à Septuagesima vsq; ad
Quadragesimam.

IN TRIBVS septimanis à Septuagesima vsque ad primam Dominicam Quadragesimæ considerari possunt conuiuia septem, misterijs plena, quibus Christus Dominus noster interfuit: in quibus repræsentatur quod in hoc cœlesti conuiuio agitur.

PRIMVM fuit in nuptijs in Cana Galileæ, in quibus eius iussu impleuerunt sex hydrias aquâ, quam ipse conuertit in vinum valde præstans: vt & defectum, quo laborabant conuiuæ, suppleret, & ipsis simul indulgeret. Ibi enim significabatur, quod in cœlesti Spiritualium Nuptiarum conuiuio geritur: in quo Sacerdotes infundunt in calicem vinum aqua mixtum, quod ipsemet Dominus per eos conuertit in suum preciosum sanguinem: vt fidelibus indulgeat, eosque confortet, & feruentis sui amoris vino inebriet.

SECVNDVM conuiuium fuit in domo cuiusdam Principis Phariseorû, in quo præclara tradidit conuiujs documenta: quorum vnus dixit: a *Beatus qui manducabit panem in Regno Dei.* Quam sententiam vt approbaret Christus Dominus noster propoluit parabolam hominis, *qui fecit cenam magnam, & inuitauit multos qui se excusarunt: & postea iussit vocari cecos & claudos, & multos peregrinos, vt impletur inuitatis domus eius tota: & minatus est his, qui se excusarunt: quod nemo virorum illorum gustaturus esset vnquã cenam suam.* Qua tota parabola significare voluit: beatû illum esse, qui Diuinum hunc panem in Regno Dei, hoc est in Ecclesia eius militante comedit: nam postea alio modo comedet illum in Ecclesia triumphante. Qui tamen inuitantur, ne se inaniter excusent: nam in æternum excludentur ab hoc conuiuio, & humiles admittentur: neque deerunt, qui sponte & libenter accedant, & assistant. Domus enim Dei non manebit vacua, sed plena erit inuitatis, à Deo vocatis.

TERTIVM Conuiuium fuit in domo S. Matthæi, postquam illum ad se vocauit, & conuertit: vbi assedit mensæ cum multis *Publicanis & peccatoribus.* Et quamuis multi ex Phariseis murmurarent; quod e cum *Publicanis & peccatoribus manducaret,* non tamen propterea abstinuit; sed vt factû suû excusaret, dixit: *discite quid est: misericordiam volo & non Sacrificium.* Ad quod confirmandum, adduxit alia occasione parabolam filij prodigi, cui eius pater iam conuerso, fecit solenne conuiuium in domo sua, & *occidit vitulum saginatum,* vt eius reditum cum magna lætitia celebraret. Quem vitulum dicunt Sancti Patres significare carnem Christi Domini nostri, quæ in hoc Diuino Sacramento datur peccatoribus, qui pœnitentiam de suis peccatis egerunt: neq; enim pijsimus hic Pater dedignatur cum eis in eadem mensa comedere, eisque proprium suum ferculum

I

3. Pars.
Med. 9.

2

a Luc. 14. 7.
15.
3. Pars. Med.
56.

3

b Luc. 5. 29

c Mat. 9. 13.

d Luc. 5. 25

communicare; nec alium cibum in eo, quam seipsum. *O res mirabilis! manducat Dominum pauper seruus & humilis.*

4
3. Part.
Med. 28.
c. Luc. 19. 5.

IDEM etiam representatur in conuiuio Zachæi, quem Christus Saluator noster vidit in Sycomoro, & iussit descendere, & ire in domum suam: *c quia hodie, inquit, in domo tua oportet me manere.* Talis que fuit in eo, & in domesticis eius mutatio, ut ipse Christus dixerit: *Hic die salus domui huic facta est.* Meo scilicet ingressu, simul salus & prosperitas in hanc domum est ingressa. Ut hinc peccator, qui extra se ambulat, intelligat: potius debere per pœnitentiam ingredi seipsum; & statim Deum in eius conuicturum; cui in Sanctissimi Sacramenti conuiuio integram præbere pœnitentiam.

5
3. Part. Me.
dit. 17.

QVINTVM conuiuium fuit, quod Christus Dominus noster miles tuus innumeræ multitudinis, quæ ipsum sequebatur, nec habebant quod manducarent, illis exhibuit, & prodigiosè illos satiavit; semel quidem quinque panibus, & iterum septem; ita ut multi superfluere. Quo conuiuio referebat hoc Diuini Sacramenti, cum quinque aut septem rebus dependis, quas in se continet, ad nutritionem nostram spiritualem. Continet enim Saluatoris ipsius corpus, Sanguinem, animam, Diuinitatem & gratiarum, virtutum ac meritorum suorum & infinitarum satisfactionum thesaurum; & posteaquam desideria expleuit, omnium communicantium: adhuc, quod superest, est infinitum, ut possit etiam infinitos homines, si adessent, satiare: nunquam enim potest infinita virtus eos satietatis exhausti.

6
4. Par.
Med. 5.
f. Mat. 26. 6.
Ican. 12. 3.

SEXTVM conuiuium fuit in cœna Bethaniæ, in domo Simonis Leprosi; ubi Lazarus, qui fuerat quattuoriduanus in sepulchro, erat vnus ex discumbentibus, cuius f. *soror Maria, fracto alabastro preciosi vnguenti, effudit super caput Saluatoris discumbentis.* Qua ratione voluit nos docere: quod licet non libenter assideat Diuinæ huic mensæ cum animabus leprosis & mortuis: non tamen dedignatur eas admittere, quæ aliquando quidem tales fuerunt: nunc autem non sunt tales; sed & mundæ sunt, & vita gratia viuunt. Delectatur verò cum in medio conuiuij vngitur precioso deo: nis vnguento: cum scilicet & corpus & spiritus noster in eius obsequium offertur, & quicquid in corde nostro preciosum habemus.

7
4. Par. Med.
7. c. 11.
g. Luc. 22. 15.

VLTIMVM conuiuium fuit in vltima cœna, cum suis discipulis dicitur: *desiderio desiderari hoc Pascha manducare vobiscum, antequam pati: & statim cum eis duos comedit Agnos Paschales.* Primum quidem pro more Legis veteris assum igni, cum lactucis agrestibus; & statim alterum Legis Nouæ, qui erat ipsemet Dominus, Agnus Dei qui tollit peccata mundi, velatus speciebus panis & vini. Ut sic doceret eos, qui Diuino huic conuiuio aderunt, ut primum spiritualiter Christum comedant; considerent

tes eum fuisse assum ignis uorum tormentorum, & cruciatum; & gustasse amaritudinem suarum afflictionum; & postea eundem Dominum Sacramentaliter sumere, ut participes fiant dulcissimorum nostrae Redemptionis fructuum, qui eum comedentibus communicantur.

CAPVT IX,

ALIAE CONSIDERATIONES DE PASSIONE, RESURRECTIONE & MYSTERIIS DIUINITATIS PRO RELIQUO ANNI TEMPORE.

PECULIARI QUADAM RATIONE SACRAMENTUM hoc appellatur a panis arctus & aqua breuis: eo quod sit memoriae Passionis & mortis Christi Seruatoris nostri, & anxietatum & afflictionum, quas in ea tenuit. Quamuis autem omnitempore sit celebrandum cum hac memoria: nominatim tamen & praecipue in Quadragesima: in qua ecclesia proponit ipsius Passionis mysteria. Quae reducemus ad septem praecipua, applicantes quod in eis est peculiare Sanctissimo huic Sacramento, quod est omnium memoriale.

PRIIMUM mysterium fuit eius quod in horto fuit gestum, in quo Christus Dominus noster summa affectus est tristitia ob peccata hominum, & eorum in postulari, quae recta erant contra Diuinum hoc Sacramentum: iniurias scilicet, quibus multi illud erant affecturi, & exigua uilitatem, quam plurimi ex eo erant accepturi. Et ita orauit Patrem dicens: *b Si vis transferre a me calicem istum. Veruntamen non mea uoluntas sed tua fiat.* Cuius sententiae lenius, praeter communem, potest etiam esse: calix meae Passionis, & ipsum Sacramentum transeat a me etiam ad meos electos, efficiens in eis efficaciter fructum illum, cuius causa fuit institutum: sed in omnibus non mea, sed tua fiat uoluntas. Deinde positus in agonia sudauit guttas Sanguinis, & sudore uultus sui promeritus nobis est panem caelestem, quem sumere debebamus: carnem scilicet suam, cui coniunctus esset idem ille Sanguis in Sanctissimo Sacramento, quem nunc suscipimus. Inde autem surgens exiit obuiam uenientibus ad se comprehendenda, & passus est se ab eis teneri, & ligari, & Sancto Petro, uolenti id impedire, dixit: *c calicem, quem dedit mihi Pater, non vis ut bibam?* & ita nos docuit non acquiescere conantibus impedire nos a suscipiendo calice Passionis, quem ipse Dominus nobis obtulerit, aut Sanctissimi huius Sacramenti, cum id nobis inspirauerit: utrumque enim significat nomen calicis. De quo dixit Dauid: *quid retribuam Domino pro omnibus, quae retribuit mihi? calicem salutaris accipiam, & nomen Domini inuocabo.*

a *Isai 30, 20*

I
4. *Part.*
Med. 20.

b *Luc. 22.*
42.

c *Ioan. 18.*
11.

d *Psal. 115.*
13.

